ſuuga: „Sedda pörgo-mängi on kurrat mulle mele-aiguſeks ning kahjuks läkkitanud!“ Ja kaks, kolm korda ütles ta wandudes, kudda ennemine kõik oma piſſut warra olleks ärra kautanud, kui ſeſuggust önnetuſt ſullaſe külles näinud. „Ja kui mul potti täis öbbe-rahha olleks, tahhaksin lahkel meelel ſedda ärra anda, kui ſullaſe wigga ſe läbbi küllest lähheks!“ Nõnda kahhetſes tüdruk ſullaſe teotuſt ja awu! Wimaks kandſid nemad aige tuppa, pañid tedda sängi ja püütſid ömblikko wõrguga werrejooksmiſt kinni panna. Hints jäi lingo, ja uhustas perrerahwas ſullaſe arstimiſe jures tedda opis ärra. — Kui kas ennaſt üksi leidis, wõttis ta ammastega lingo paelaſt kinni, närris ohhelikko katki ja pöggenes, oh ſedda önne! ſealt, kus ta ni paljo piina olli kannatanud; ta läks teele ja jõudis teiſel öhtul kuinga jure taggaſt. Minnes põimas ta enda rumaluſt ja Reinowadderi pettuſt. — Agga kuninga wihha süttis põllema, kui ta Hintſi önnetuſt kuulis; ta ähwardas üllekohtuſe rebbaſele mõrtſuka ſurma, laskis ſilmapilgul oma nõumehhed kokko astuda ja küſſis nende käeſt: mis nuhtluſt nurjatumale piddi mõistetama? Kui nüüd iggalt poolt ikka eñam süüd Reinowadderi peale tõsteti ja uuſi kaebamiſi awwalikkuks tehti, ſeal ütles Irmabbe määr: „Ehk kül ſiin kuinglikkus kohtus paljogi iſſandaid wõib olla, kes Reinowadderile ukkatuſt igwiwad, ſiiski ei tohhi ſeaduſt mõda, kegi primehhe õeuſt enne kahhantada, kunni tedda kolmatkorda

kohto ette on kutſutud. Peaks teña ka kolmanda kutsmiſe wasto tõrkuma, ſiis on kohtul ſeaduſt mõda lubba, tedda ilma järrelkuulmata ukka mõista.“ Ja kuninga ütles: „Ma kardan, et kegi teie ſeaſt eñam ei uſſulda teñale sõñumid wia. Kellel on teie ulgas üks ülleliig ſilm, ehk ſeſuggune kaſſokas, mis pauko ei pölga? Kes tahhab kurjateggia rebbaſe pärraſt kehha, terwiſt, ning ello kautada?“ — Määr ütles: „Suur kuninga-iſſand, wallitſege mind ſe ammetile; mul ei olle kül ülleliig ſilma egga malkakartmata kaſſokat, ei ka eñam kui üks ainus ello, ſiiski tahhan rõemoga teie käsko täita ja Reinowadderi järrel minna; ſago ſeſt ſiis mis ſaab. Kas tahhate awwalikkult mind ſenna ſata, wai pean ma otſego juhtumiſe kombel teña jure miñema?“ — Kuninga wastas: „Minge kudda iſſe tahhate, agga toge tedda ſeie! Teie ollete oma kõrwaga kõik kaebamiſed kuulnud ja teiste käſſowiade luggo ſilmaga näinud, ſellepärraſt wadake ette, et teile middagi ſähherduſt önnetuſt ei ſünni. Irmabbe ütles: „Julgeſt tahhan ſiis teele minna, ja teie ſate miñoga rahhul ollema.“

Kui määr teed käies Kurjaſünnituſe mõiſa jõudis, iëtus Reinowadder naiſe ja lastega ukſe ees, murro pingi peal ja weetis magguſoſt juttu. Määr ütles: „Terre õhtuſt, waña lel, Reinowadder! Teie ollete üks wägga õppetud, mõiſtlik ja tark mees, agga meie pañeme ſedda kõik iñeks, et teie kuninga kutſumiſt põlgate ja üsna naeruks pañete. Eks teie arwa weel,

Reinowadder Rebbane, 1850 , lk. 1118